

KOMENTÁŘ: FILM V SÍTI VYVRACÍ DRTIVÉ MNOŽSTVÍ STEREOTYPŮ O SEXUÁLNÍCH PREDÁTORECH A TAKÉ O PREVENCI RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ. VYBÍRÁME NĚKTERÉ Z NICH.

Kamil KOPECKÝ

Film *V síti*, který půjde do kin 27. února, je v posledních dnech podrobován velkému množství kritiky, a to často od lidí, kteří jej neviděli a své představy o filmu odvozují z obsahu traileru či snad klipu Tomáše Kluse. Často pak do mediálního prostoru vypouštějí velmi zkreslené představy o tom, co je vlastním obsahem filmu, na co se film zaměřuje a jak sexuální abuzéry charakterizuje. Proto je nutné opět si vysvětlit, jaké mýty film vyvrací a zcela rozbíjí.

Stereotyp 1 - Pachatel jako dospělý starý muž útočící na dívku.

Prvním stereotypem, který film vyvrací, je představa o pachateli jako o dospělém starém muži. Naopak, film jasně ukazuje celou řadu pachatelů, kteří byli věkově blízcí oběti, často **velmi mladí lidé**, studenti či čerství absolventi různých druhů škol. Ve filmu nalezneme jak osoby velmi mladé, tak uživatele středního i seniorského věku, věkově od 20 do 70 let.

Stereotyp 2 - Internet je pro děti zlo

Nesmysl, ve všech diskuzích s autory kromě osobní zkušenosti z

natáčení jasně zaznívá, že **internet je pozitivní nástroj a jeho benefity převažují nad jeho temnými místy**, v podobném duchu jsem mimo jiné tuto situaci popisovat v živém vysílání na [ČT 24](#) či v pořadu [Sama doma](#). Stejné poselství je mimochodem součástí edukativní verze filmu V síti: Za školou a také doprovodné metodiky.

Stereotyp 3 - Jakmile vlezeme na internet, sesypou se na nás predátoři

Vůbec ne, film popisuje osobní zkušenost s komunikací v rámci několika vybraných platforem, především Lidé.cz a Facebook (uvnitř různých druhů diskusních skupin), **netvrdí, že by to tak fungovalo vždy - kdykoli a kdekoli**. Naopak, i na portálu E-Bezpečí dlouhodobě upozorňujeme na to, že např. v rámci běžné komunikace uvnitř online her je riziko kontaktu s opravdovým predátorem skutečně velmi nízké a [vše podporujeme konkrétními daty](#), daleko častější je setkání s různými typy agrese či podvodným jednáním.

Stereotyp 4 - Rodiče by na film měli reagovat zákazem

Totální nesmysl. Ve všech doprovodných materiálech, na všech besedách a mediálních vystoupeních upozorňují tvůrci na to, že **zakázat dětem internet je naprosto hloupá a špatná reakce a že zakazy v této oblasti nefungují**. To samé je součástí i webové části portálu V síti, který cílí právě na rodiče.

Stereotyp 5 - Data, která film prezentuje, jsou přehnaná

Data, která jsou v rámci filmu využita, pochází ze dvou rozsáhlých výzkumných studií - [České děti v kybersvětě \(Univerzita Palackého a O2, 2019\)](#) a [Sexting a rizikové seznamování českých dětí v kyberprostoru \(Univerzita Palackého a O2, 2017\)](#), které byly realizovány na vysokých vzorcích (poslední na vzorku 27177 dětí), reprezentativních ve věkovém rozmezí 11-17 let. Obě studie

upozorňují na to, že na osobní schůzky v reálném světě zvou své internetové kamarády i samotné děti, **nejde tedy vždy o nebezpečné online kontakty, ale o jiné děti** - 20,58 % dětí např. potvrdilo, že také pozvalo na schůzky své kamarády. Stejně tak oba výzkumy tvrdí, že: **Samozřejmě na schůzku mohlo dorazit i jiné dítě, nejde tedy primárně o schůzky s internetovými predátory, ale kýmkoli - přesto jde o chování rizikové**. Nenechme se tedy unést různými dojmy, ale držme se fakt.

Kamil Kopecký
E-Bezpečí